

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119337109
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6119337109.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Q. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, o zaplatenie 3 970,05 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/202/2019-177 z 24. septembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí istiny 413,19 eura s príslušenstvom ako aj výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e** a **vec v r a c i** a prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 13Csp/202/2019-177 z 24. septembra 2020, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 591,74 eura, neuhradený úrok z omeškania vo výške 86,76 eura a 8 % úrok z omeškania ročne zo sumy 591,74 eura od 22.5.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd žalobu v časti istiny prevyšujúcej sumu 591,74 eur, v časti úroku vo výške 1013,82 eur, v časti úroku z omeškania prevyšujúceho sumu 86,76 eur a v časti poplatkov vo výške 50 eur zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“), § 1 ods. 1 a 2, § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 2 písm. a/ bod 2 vyhlášky č. 289/2010 Z. z.

3. V odôvodnení poukázal na to, že žalobca si voči žalovanému v upomínacom konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica uplatnil dňa 18.7.2019 nárok na zaplatenie sumy vo výške 3.970,05 eura s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.668,05 eura od 22.5.2018 do zaplatenia. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 21.5.2018 so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom nadobudol ako postupník pohľadávku voči žalovanému. Postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela dňa 11.10.2012 so žalovaným zmluvu č. 5033871825, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy spoločnosť postupcu poskytla žalovanému peňažné prostriedky, avšak žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca podaním z 23.11.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 22.11.2016. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému vo výške 3.970,05 eura ku dňu postúpenia pozostávala z istiny vo výške 2.668,05 eura, úroku vo výške

1.013,82 eura, úrokov z omeškania vo výške 238,18 eura a poplatkov vo výške 50 eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky v prospech žalobcu nevykonával žiadne úhrady.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi postupcom ako veriteľom a žalovaným bola dňa 11.10.2012 uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 5033871825, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 120 mesačnými splátkami po 52,82 eura, splatnými k 12. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola 12.11.2012 a termín konečnej splatnosti úveru bol určený na 12.10.2022, pri fixnej úrokovej sadzbe vo výške 13,90 % ročne, pri RPMN 17,66 % a priemernej RPMN vo výške 14,11 %, pri celkovej čiastke 6.112,91 eura, pričom poistenie sa nevyžadovalo. Podľa zmluvy, jednorazový spracovateľský poplatok bol 79 eur a mesačný poplatok za správu úveru bol 2,99 eura mesačne a za poistenie úveru bol 1,79 eura mesačne.

5. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2012 k 30.6.2012, pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1.500 do 6.500 eur, pri splatnosti od 5 do 10 rokov bola priemerná RPMN 19,08 %, pri splatnosti od 10 rokov bola 12,57 %.

6. Žalobca v podaní doručenom súdu 24.2.2020 zopakoval, že zmluva bola uzavretá 11.10.2012 a podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2012 (k 31.3.2012 - poznámka súdu), pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1.500 do 6.500 eur, pri splatnosti od 10 rokov bola priemerná RPMN 14,11 %. Taktiež tvrdil, že pokiaľ bola zmluva uzavretá 11.10.2012 a konečná splatnosť bola dňa 12.10.2022, trvanie úveru je 121 mesiacov, t.j. 10 rokov, 1 mesiac a 1 deň. Ďalej uviedol, že žalovaný uhradil sumu vo výške 1.995,07 eura, keď ostatný raz vykonal úhradu 1.3.2016. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 331,95 eura, na poplatky bola započítaná suma vo výške 370,89 eura, na riadny úrok bola započítaná suma 1.289,88 eura a na úrok z omeškania suma 2,35 eura. Špecifikoval aj výpočet zmluvného úroku od 12.1.2016 do 17.5.2018 po jednotlivých mesiacoch, v úhrnnej výške 1.013,82 eura ako aj výpočet úroku z omeškania vo výške 9,39 eura od 12.3.2016 do 22.11.2016 a vo výške 228,79 eura od 23.11.2016 do 17.5.2018 z dlžnej istiny 2.668,05 eura a z neuhradenej sumy riadneho úroku ku dňu zosplatenia (376,33 eura).

7. Podaním z 26.10.2016 postupca žalovaného vyzval na úhradu omeškaných splátok vo výške 447,82 eura s tým, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, je postupca oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Podaním z 23.11.2016 postupca vyhlásil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 5033871825 za predčasne splatnú v celom rozsahu s tým, že žalovaného vyzval k úhrade sumy vo výške 3.103,77 eura do 15 dní.

8. Z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že tento realizoval ostatnú úhradu 1.3.2016 vo výške 83,45 eura a v období od 12.11.2012 do 1.3.2016 vrátane uhradil veriteľovi úhrnom sumu vo výške 1.995,07 eura. Žalovaný ďalšie úhrady nerealizoval.

9. Z prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0398/2018/CE z 21.5.2018 vyplýva, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila v prospech žalobcu pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy č. 5033871825 vo výške 3.970,05 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.668,05 eura, z úroku vo výške 1.013,82 eura, z poplatku vo výške 50 eur a z úroku z omeškania vo výške 228,79 eura a 9,39 eura. Postúpenie pohľadávky žalovanému oznámil postupca listom z 21.5.2018. V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto súd na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 1 ods. 1, 2, § 9 zákona č. 129/2010 Z. z., § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

10. Prvoinštančný súd uviedol, že pokiaľ v danom prípade bola úverová zmluva strán sporu uzavretá 11.10.2012, teda ešte pred zverejnením priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za 3. kalendárny štvrťrok 2012 (k 30.9.2012, zverejnené v stredu - 31.10.2012), s poukazom na § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, mal byť v úverovej zmluve žalovaného uvedený údaj o priemernej RPMN zverejnený k 30.6.2012 za spotrebiteľské úvery vo výške od 1.500 do 6.500 eur, pri splatnosti od 5 do 10 rokov, podľa ktorého bola priemerná RPMN 19,08 % a nie 14,11% ako je to uvedené v predmetnej úverovej zmluve. Je vylúčené, aby na daný úver bol použiteľný údaj o priemernej RPMN za 1. štvrťrok 2012 (k 31.3.2012), zverejnený v pondelok 30.4.2012, najmä

keď do uzavretia zmluvy so žalovaným bol ešte dňa 31.7.2012 - utorok - zverejnený údaj o priemernej RPMN za 2. štvrťrok 2012 (k 30.6.2012) a od jeho zverejnenia uplynulo viac ako 15 dní do uzatvorenia zmluvy. Neuvedenie údaje o priemernej RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere v súlade s § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, má s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy za následok, že žalovaným čerpaný úver je bezúročný a bez poplatkov.

11. Súd poznamenáva, že pokiaľ úver vo výške 3.000 eur sa žalovaný zaviazal splatiť 120 mesačnými splátkami po 52,82 eura, splatnými k 12. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že splatnosť prvej splátky bola 12.11.2012 a termín konečnej splatnosti úveru bol určený na 12.10.2022, čerpaný úver bol nepochybne splatný 120 mesačnými splátkami, teda splatnosť bola dohodnutá do 10 rokov a čerpaný úver nebol splatný 121 splátkami, ako to tvrdil žalobca v podaní doručenom súdu 24.2.2020. Pre zistenie výšky priemernej RPMN je rozhodujúca popri výške úveru aj doba jeho splatnosti a nie doba od uzavretia zmluvy do konečnej splatnosti úveru.

12. V danom prípade v písomnom vyhotovení úverovej zmluvy uzavretej zmluvnými stranami dňa 11.10.2012 absentuje aj podstatný údaj o dobe trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), čo s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovaným čerpaného úveru.

13. Ďalej prvoinštančný súd uviedol, že aj podľa bodov 42, 43 rozsudku Súdneho dvora C-42/15, písomne vyhotovená zmluva o úvere musí zrozumiteľne a presne uvádzať náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 (písm. c/ - zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy), pričom všetky tieto náležitosti sa musia povinne zahrnúť do takejto zmluvy. V zmysle bodu 45. citovaného rozsudku, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť podpísaná zmluvnými stranami a táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48. V zmluve z 11.10.2012 je síce uvedený dátum konečnej splatnosti úveru, ktorý však nemožno stotožniť s (v zmluve neuvedenou) dobou trvania zmluvy, najmä keď doba trvania zmluvy, ale aj termín konečnej splatnosti, boli esenciálnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Preto aj v danej úverovej zmluve žalovaného mala byť zrozumiteľne uvedená doba trvania zmluvy. Súd poznamenáva, že ani údaj o počte mesačných splátok, ktorý je v zmluve o úvere špecifikovaný číslom 120, nie je možné stotožňovať s pojmom doba trvania zmluvy, najmä s poukazom na článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48 (výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia), ktorého znenie bolo implementované do § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30.4.2018. Z uvedeného je zrejmé, že nielen doba trvania zmluvy, ale aj výška, počet a frekvencia splátok (termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov) spotrebiteľa boli samostatnými a obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré pri ich absencii v úverovej zmluve nemožno vyvodzovať z iných, v zmluve uvedených podstatných náležitostí, s poukazom na body 42, 43 rozsudku Súdneho dvora C-42/15.

14. V zmluve z 11.10.2012 absentuje aj správny údaj o celkovej čiastke v zmysle § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pri 120 splátkach po 52,82 eur je vylúčené, aby celková čiastka predstavovala sumu 6.112,91 eur uvedenú v zmluve, keď $52,82 \times 120$ predstavuje sumu 6.338,40 eur. Pritom údaj o celkovej čiastke definovanej v § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je podstatným údajom zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona.

15. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v mesačnej splátke vo výške 52,82 eura bola zahrnutá aj úhrada poplatku za správu úveru vo výške 2,99 eura mesačne, na ktorý s poukazom na § 9 ods. 10 v spojení s § 25b ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 10.6.2013 veriteľovi nárok nevznikol. V dôsledku toho klesla výška mesačnej splátky žalovaného z 52,82 eur na 49,72 eur. Žalovaný ostatný raz realizoval úhradu dňa 1.3.2016 a úhrnom na bezúročný a bezpoplatkový úver čerpaný vo výške 3.000 eur zaplatil 1.995,07 eur. Žalobca si nárok na Okresnom súde Banská Bystrica uplatnil dňa 18.7.2019.

16. Súd vzhľadom na § 54a OZ prihladol na plynutie premlčacej doby podľa prvej vety § 103 OZ s tým, že pokiaľ žalovaný neuhradil do 18.7.2016 splátky splatné od 12.11.2012 do 18.7.2016 v úhrnnej výške 2.408,26 eur, z ktorých žalovaný uhradil len sumu vo výške 1.995,07 eur, s poukazom na prvú vetu § 103 OZ začala plynúť 3 ročná premlčacia doba (§ 101 OZ) uvedených splátok odo dňa ich zročnosti (12 deň v mesiaci) a do uplatnenia nároku na súde dňa 18.7.2019 nepochybne uplynula. Preto súd nárok žalobcu v súvislosti so splátkami bezúročného a bezpoplatkového úveru splatnými do 18.7.2016 - vrátane úroku z omeškania z nich - z dôvodu premlčania nepovažoval za dôvodný, a v tejto časti žalobu zamietol, pričom žalobcovi priznal z uplatneného nároku sumu 591,74 eura ako rozdiel medzi sumou čerpania vo výške 3.000 eur a sumou premlčaných (vrátane uhradených) splátok vo výške 2.408,26 eur. Súd z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalovaným čerpaného úveru zamietol žalobu aj v časti uplatneného vyčísleného úroku ako aj poplatku.

17. Z dlžnej sumy istiny 591,74 eura vznikol veriteľovi žalovaného nárok na úrok z omeškania vyčíslený od 18.7.2016 do 17.5.2018 (žalobcom ohraničený koniec obdobia vyčíslenia úroku z omeškania) podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., a to o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá k 18.7.2016 bola 0,00 %. Preto súd zo žalobcom uplatneného vyčísleného úroku z omeškania priznal žalobcovi len sumu 86,76 eur ako aj pokračujúci 8 % úrok z omeškania ročne zo sumy 591,74 eura uplatnený od 22.5.2018 až do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol.

18. Súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žiadnej z čiastočne úspešných strán sporu (žalobcov úspech 17,09%, pri úspechu žalovaného vo výške 82,91%) nepriznal náhradu trov konania.

19. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti v rozsahu 413,19 eura podal odvolanie žalobca, žiadajúc odvolací súd, aby zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, alebo zruší a vráti vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Žalobca v odvolaní uviedol, že súd v dôsledku záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti skrátil dobu splácania úveru (t. j. svojvoľne zmenil konečnú splatnosť úveru) so zachovaním výšky splátky a na základe toho dospel k záveru o dôvodnosti čiastočného zamietnutia žaloby pre premlčanie z dôvodu, že pokiaľ žalovaný neuhradil do 18.7.2016 splátky splatné od 12.11.2012 do 18.7.2016 v úhrnnej výške 2.408,26 eura, z ktorých žalovaný uhradil len sumu vo výške 1.995,07 eura, s poukazom na prvú vetu § 103 OZ začala plynúť 3 ročná premlčacia doba (§ 101 OZ) uvedených splátok odo dňa ich zročnosti (12 deň v mesiaci) a do uplatnenia nároku na súde dňa 18.7.2019 nepochybne uplynula. Žalobca má za to, že každá splátka predsa pozostáva zo sumy istiny, riadneho úroku a prípadne poplatkov - a teda pri závere o bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru nie je dôvod na zníženie celkového počtu splátok, ale na to, aby súd od každej dohodnutej splátky sumu úrokov a poplatkov odpočítal a tým znížil sumu splátky na splátku čistej istiny, pri zachovaní počtu splátok. Ak by súd postupoval týmto spôsobom, nemohol by dospieť k záveru ani o čiastočnom premlčaní žalobcovho nároku. Splátky čistej istiny zaplatil a tieto tak nemohli byť predmetom konania.

21. Ako bolo uvedené vyššie, žalobca zastával názor, že každá splátka pozostáva zo sumy istiny, riadneho úroku a prípadne poplatkov. Žalovaný čerpal úver v celkovej výške 3.000 eur, ktorý bol povinný vrátiť v 120 splátkach splatných od 12.11.2012 do 12.10.2022. V prípade posúdenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov mal súd podľa názoru žalobcu postupovať tak, že poskytnutú sumu 3.000 eur mal vydeliť celkovým počtom dohodnutých splátok v zmysle zmluvy (t. j. 120 splátok) a dospel by tak k výške splátky istiny - 25 eura. Následne by súd musel dospieť k záveru, že uplatnený nárok nie je premlčaný ani len čiastočne, pretože splátky čistej istiny, splatné od 12.11.2012 do 18.07.2016, v počte 45 a celkovej výške 1.125 eur - boli žalovaným uhradené v celom rozsahu (žalovaný zaplatil titulom úveru sumu vo výške 1.995,07 eura) a dôvodne uplatneným nárokom zo strany žalobcu tak sú nepremľčané splátky čistej istiny úveru - a to splátky čistej istiny splatné od 12.07.2019 do 12.10.2022. t. j. v počte 40 celých splátok vo výške istiny (40 x 25eur) a alikvotnej časti splátky splatnej dňa 12.06.2019 vo výške 4,93 eura, v celkovej výške 1.004,93 eura (40 splátok splatných od 12.07.2019 do 12.10.2022 x 25eur + 1 alikvotná splátka splatná 12.06.2019 vo výške 4,93 eura = 1.000 eur + 4,93 eura = 1.004,93 eura).

22. Žalovaný od čerpania úveru uhradil úver spolu v sume 1.995,07 eura, čo v zmysle splátkového kalendára, ktorý si postupca so žalovaným dohodli znamená, že žalovaný v prípade posúdenia úveru

ako bezúročného a bezpoplatkového uhradil splátky čistej istiny splatné od 12.11.2012 do 12.06.2019 (splátka splatná dňa 12.6.2019 bola uhradená alikvotne), čo predstavuje 79 celých splátok (vo výške 1.975 eur) a 1 alikvotnú splátku splátok (vo výške 20,07 eura), t. j. $(1.995,07 \text{ eura} / 25 \text{ eur} = 79,8 \text{ splátky})$. Následne nezaplatené splátky čistej istiny, a teda splátky splatné od 12.06.2019 (zostatok alikvotnej splátky vo výške 4,93 eura) do konečnej splatnosti úveru dňa 12.10.2022, ktoré predstavujú 40 celých splátok vo výške 1.000 eur ($40 \times 25 \text{ eura} = 1.000 \text{ eur}$), t. j. $40 \times 25 \text{ eur} + 4,93 \text{ eur} = 1.004,93 \text{ eura}$ predstavujú nárok, ktorý mal byť žalobcovi priznaný.

23. Vzhľadom k vyššie uvedenému žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok aj na úhradu uplatnenej sumy vo výške 413.19 € spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko uplatnený nárok žalobou nemožno pri posúdení úveru ako bezúročného a bez poplatkov považovať za premlčaný ani len v časti. Žalobca pritom vychádza z nasledovného výpočtu: nepremičané splátky čistej istiny vo výške 1.004,93 eura - priznaný nárok vo výške 591,74 eura = nepriznaná časť uplatnenej sumy vo výške 413.19 eura).

24. Nad rámec uvedeného žalobca poukazuje aj na zrejmú nepreskúmateľnosť rozsudku, kedy súd uviedol v bode 11 odôvodnenia, že úhrnné splátky od 12.11.2012 do 18.07.2016 by mali byť vo výške 2.408,26 eura. Žalobcovi nie je zrejmé, ako súd dospel k uvedenej sume, nakoľko aj pri zachovaní výšky splátky (ako to podľa názoru žalobcu nesprávne urobil súd) predstavuje násobok výšky splátky zo zmluvy (52,82 eura) a počtu splátok splatných od 12.11.2012 do 18.07.2016 (45 splátok) sumu vo výške 2.376,90 eura ($45 \text{ celých splátok} \times 52,82 \text{ €} = 2.376,90 \text{ €}$), a nie 2.408,26 eura, ako uvádza v rozhodnutí súd. Aj na základe uvedenej skutočnosti rozhodnutie napĺňa znaky nepreskúmateľnosti a zmätočnosti.

25. Žalobca zastáva názor, že aplikáciou ustanovenia § 54a OZ došlo k značnému narušeniu princípov právneho štátu, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvenej v čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 1. Dodatkového protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa čl. 46 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Uvedené ustanovenie vykazuje obdobný zásah do ústavou SR garantovaného práva na súdnu ochranu tak, ako vykazovalo protiústavné ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372A/99 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Ústavný súd SR na verejnom zasadnutí pléna dňa 07.02.2018 rozhodol o návrhu Okresného súdu Košice II o súlade § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR tak, že ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a teda je protiústavné. Žalobca sa preto nestotožňuje s postupom konajúceho súdu, ktorý napriek vyššie uvedenému aplikoval na prejednávaný prípad ust. § 54a OZ a podľa názoru žalobcu mal pred vydaním rozhodnutia postupovať v zmysle ustanovenia § 162 ods. 1 CSP a konanie prerušiť až do právoplatného skončenia konania o súlade ust. § 54a OZ s Ústavou SR.

26. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

27. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal rozsudok v napadnutej časti, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti v rozsahu 413,19 eura s príslušenstvom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

29. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

30. Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že právny predchodca žalobcu sa žalobou domáhal voči žalovanému nároku na zaplatenie sumy vo výške 3.970,05 eura s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.668,05 eura od 22.05.2018 do zaplatenia. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 21.05.2018 so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom nadobudol ako postupník pohľadávku voči žalovanému. Postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela dňa 11.10.2012 so žalovaným zmluvu č. 5033871825, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy spoločnosť postupcu poskytla žalovanému peňažné prostriedky, avšak žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca podaním z 23.11.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 22.11.2016.

31. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že v tomto prípade ide bezpochyby o spotrebiteľský právny vzťah a spotrebiteľa na strane žalovaného. Uvedené znamená, že súd aplikuje okrem všeobecných aj osobitné procesné ustanovenia § 290 a nasl. CSP.

32. Odvolací súd pred preskúmaním správnosti napadnutého rozsudku a dôvodnosti žalobcom podaného odvolania zistil, že súd prvej inštancie v predmetnom spore riadne neskúmal otázku aktívnej legitímácie žalobcu, na ktorú je nevyhnutné prihliadať ex offio. Danosť aktívnej legitímácie žalobcu je úzko prepojená s postúpením pohľadávky, keďže žalobca, na ktorého bola postúpená pohľadávka, odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.05.2018, pričom postupcom bola banková inštitúcia Slovenská sporiteľňa a.s.

33. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

34. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

35. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

36. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

37. Odvolací súd považuje za podstatné, že podmienkou úspechu žalobcu je preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na žalobou uplatnený nárok. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie,

či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania. (Porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Postúpenie pohľadávky je inštitútom, prostredníctvom ktorého dochádza v rozsahu postúpenia k zmene v subjekte záväzkového vzťahu, konkrétne k zmene v osobe veriteľa; zmena sa nedotýka práv a povinností dlžníka.

38. V tomto spore ide bezpochyby hmotnoprávne o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý v súdnom konaní je treba nazerať v optike spotrebiteľskej právnej ochrany v zmysle podmienok § 290 CSP a nasl. Skutočnosť, že všeobecný súd konal so stranou v konaní v postavení žalovaného a žalobe vyhovel, znamená, že dospel k záveru, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný, pričom nie je nevyhnuté, aby túto skutočnosť v rozhodnutí výslovne (*expresis verbis*) konštatoval (prvá časť právnej vety Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 191/2018 z 13. novembra 2018). Taktiež platí, že aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

39. Súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nevysporiadal s vecnou aktívnou legitímáciou žalobcu, a teda i s platným postúpením pohľadávky na žalobcu, a to aj napriek tomu, že súd je povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi, ktorým žalovaný nepochybne je. Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným právnym úkonom, ak sa však postúpenie týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

40. Predpokladmi postupiteľnosti pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách na inú osobu je splatnosť dlhu, omeškanie klienta trvajúce aspoň 90 dní a písomná výzva banky na splnenie povinnosti. Ak niektorý z týchto predpokladov nie je splnený, pohľadávka banky nie je postupiteľná a ak napriek tomu k jej postúpeniu došlo, ide o právny úkon neplatný pre rozpor so zákonom. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 26/2017 z 28. marca 2018 a rozsudok sp. zn. 1Cdo 147/2017 z 24. apríla 2018, v ktorých Najvyšší súd SR uviedol, že § 92 ods. 8 Zákona o bankách jednoznačne definuje podmienky, za akých možno resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta obsahuje úpravu situácie, v ktorej banka uplatní právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok.

41. S poukazom na uvedené prvoinštančný súd v priebehu konania neskúmal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt - žalobcu, a teda nevysporiadal sa s podstatnými skutočnosťami, od ktorých vyplýva danosť vecnej aktívnej legitímácie žalobcu. Z odôvodnenia rozhodnutia teda nevyplýva, že by súd prvej inštancie pri preskúvaní platného postúpenia pohľadávky na danú vec aplikoval § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktoré stanovuje predpoklady postupiteľnosti pohľadávky a súčasne dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie pohľadávky.

42. Odvolací súd dáva tiež do pozornosti, že je treba mať na zreteli, že neplatnosť postúpenia pohľadávky a nepreukázanie (hoci platného) postúpenia pohľadávky majú v kontradiktórnom procese pri zisťovaní skutkového stavu (§ 215 CSP) rovnaké následky v podobe neúspechu (zamietnutia žaloby) z dôvodu absencie (preukázania) vecnej legitímácie.

43. S poukazom na vyššie zistené nedostatky v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ale aj v nesprávnom právnom posúdení danej veci odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní bude zaoberať skúmaním splnenia podmienok postupiteľnosti pohľadávky z banky na nebankový subjekt. Na ten účel je treba žalobcovi poskytnúť priestor na preukázanie splnenia podmienok postúpenia z pôvodného subjektu.

44. V prípade, ak súd prvej inštancie dospeje k záveru, že prišlo k platnému postúpeniu pohľadávky je potrebné, aby v nadväznosti na zistené skutočnosti skúmal aj plynutie premičacej doby s tým, že situáciou predčasného zosplatnenia a premičaním sa odvolací súd zaoberal vo svojich skorších rozhodnutiach napr. v uznesení zo dňa 31.08.2020, sp. zn. 5CoCsp/8/2020, v uznesení zo dňa 29.04.2019, č. k. 5Co/148/2018-96, alebo uznesení zo dňa 02.09.2020, sp. zn. 5CoCsp/6/2020.

45. Na margo postupu pri vyhodnocovaní premičania podľa § 54a OZ odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil začiatok plynutia premičania v dôsledku nesprávneho záveru o platení (započítaní) platieb žalovaného na splátky. Aj pri správnom záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemožno povedať, že celá dohodnutá splátka vo výške 52,82 eura sa „započítavala“ len na istinu. Odvolací súd dáva za pravdu argumentácii, že každá splátka predsa pozostáva zo sumy istiny, riadneho úroku a prípadne poplatkov - a teda pri závere obezúročnosti a bez poplatkovosti úveru nie je dôvod na zníženie celkového počtu splátok, ale na to, aby súd od každej dohodnutej splátky sumu úrokov a poplatkov odpočítal a tým znížil sumu splátky na splátku čistej istiny, pri zachovaní počtu splátok. Žalovaný teda čerpal úver v celkovej výške 3.000 eur, ktorý bol povinný vrátiť v 120 splátkach splatných od 12.11.2012 do 12.10.2022. V prípade posúdenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov sa mala poskytnutá suma 3.000 eur vydeliť celkovým počtom dohodnutých splátok v zmysle zmluvy (t. j. 120 splátok) a dospelo by sa tak k výške splátky istiny - 25 eur. Až následne mala byť posúdená otázka premičania a najmä, tak ako uviedol odvolací súd vyššie otázku začiatku plynutia premičacej doby pri predčasnom zosplatnení úveru.

46. Odvolací súd taktiež nevedel zistiť ako prvoinštančný súd dospel k úhrnnej sume 2 408,26 eura, pretože aj pri zachovaní výšky splátky predstavuje násobok výšky splátky zo zmluvy (52,82 eura) a počtu splátok splatných od 12.11.2012 do 18.07.2016 (45 splátok) sumu vo výške 2 376,90 eura (45 celých splátok x 52,82 eura = 2 376,90 eura), a nie 2.408,26 eura.

47. Správnym záverom prvoinštančného súdu, ktorý odôvodňoval správne konštatovanie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bolo zistenie uvedené v bode 9 napadnutého rozsudku, podľa ktorého v zmluve z 11.10.2012 absentuje aj správny údaj o celkovej čiastke v zmysle § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pri 120 splátkach po 52,82 eura je vylúčené, aby celková čiastka predstavovala sumu 6 112,91 eura uvedenú v zmluve, keď 52,82 x 120 predstavuje sumu 6 338,40 eura. Prítom údaj o celkovej čiastke definovanej v § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je podstatným údajom zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona.

48. Odvolací súd pri hodnotení ďalšieho záveru konštatuje, že súd nezodôvodnil aplikáciu a použiteľnosť ust. § 9 ods. 10 a § 25b zák. č. 129/2010 Z. z., pretože v čase uzatvorenia úverovej zmluvy účinné právo také ustanovenia nezahŕňalo. V prípade aplikácie v dôsledku možnej intertemporality je treba na príslušné intertemporálne ustanovenia v novom rozhodnutí poukázať.

49. V závere odvolací súd poukazuje na správny záver prvoinštančného súdu, že pokiaľ v danom prípade bola úverová zmluva strán sporu uzavretá 11.10.2012, teda ešte pred zverejnením priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za 3. kalendárny štvrtrok 2012 (k 30.09.2012, zverejnené v stredu - 31.10.2012), s poukazom na § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu

uzavretia zmluvy, mal byť v úverovej zmluve žalovaného uvedený údaj o priemernej RPMN zverejnený k 30.06.2012 za spotrebiteľské úvery vo výške od 1 500 do 6 500 eur, pri splatnosti od 5 do 10 rokov, podľa ktorého bola priemerná RPMN 19,08 % a nie 14,11 % ako je to uvedené v predmetnej úverovej zmluve. Je vylúčené, aby na daný úver bol použiteľný údaj o priemernej RPMN za 1. štvrtrok 2012 (k 31.03.2012), zverejnený v pondelok 30.04.2012, Neuvedenie správneho údaju o priemernej RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere v súlade s § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, má s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy za následok, že žalovaným čerpaný úver je bezúročný a bez poplatkov.

50. V ďalšom konaní a novom rozhodnutí sa prvoinštančný súd vysporiada s vyššie uvedeným, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) vyjadreným v tomto uznesení.

51. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie vo svojom novom rozhodnutí podľa § 396 ods. 3 CSP.

52. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).